

[Christmas Møller.]

Ogsaa vi mener, at det havde været lykkeligere, om Folkenes Forbund havde været stærkere og kraftigere, end det er. Jeg finder, det vilde være naturligt og rimeligt, om Udenrigsministeren her paa Rigsdagen vilde give en autentisk Redegørelse for, hvorledes han mener, Danmarks Stilling i Folkenes Forbund er, hvorledes vi selv og andre Stater ser paa den, idet jeg ønsker at fremhæve, at vi Konservative maa anse Stillingen for at være den, at Danmarks Medlemskab i Dag i Folkenes Forbund er uden enhver Forpligtelse. Vi vil fortsat deltage i Folkeforbundets Arbejde, vi vil støtte dets kulturelle og humanitære Virksomhed, vi vil paa Linie med andre mindre Lande indtil videre blive staaende i Folkeforbundet, men vi forstaar vor Stilling saaledes, at vi ingen Forpligtelse har i Henhold til § 16, at man fra alle Staters Side har anerkendt dette, og at Tvivl ikke kan rejses herom. Vor Udenrigspolitik er med andre Ord forandret fuldstændigt gennem de senere Aar. Folkeforbunds-Politikken er forladt, Neutralitets-Politikken er vendt tilbage. Men jeg mener, som sagt, det vil være rigtigt, at den højtærede Udenrigsminister her paa ansvarligt Sted bekræfter, at dette ogsaa er hans Opfattelse, og at der slet ikke kan være nogen Tvivl om, at dette er Danmarks og de nordiske Landes Stilling.

I denne Forbindelse er det rimeligt for mig at gøre nogle Bemærkninger om det nordiske Samarbejde. Jeg beklager, at Statsministeren ikke havde noget at sige om dette. Vi mener, det var rimeligt, at ogsaa de nordiske Lande benyttede den Frist, der er givet os, til at undersøge, overveje og forhandle om et snævrere økonomisk og maaske ogsaa militært Samarbejde. Den sidste Tids Lære synes mig at være et stærkt og klart Udtryk for, at de nordiske Lande burde finde nærmere og nærmere sammen. Vi skal ikke drøfte, hvilket Land den europæiske Politikens Udvikling vil gøre til den mest interesserede Part i et saadant Samarbejde; det behøver ikke at blive Danmark. Men det ændrer intet i vor Opfattelse af Samhørigheden mellem de nordiske Lande og de nordiske Folk nationalt og kulturelt.

Statsministerens Tale ofrede ikke et Ord paa Spørgsmaalet om Landets Forsvar. Vi mener, at det danske Folk har Krav paa at faa at vide, om Regeringen mener, den nuværende Forsvarsordning er tilstrækkelig, eller om Statsministerens Udtalelse uden for Rigsdagen om, at vi jo ogsaa nok

fik nogle flere Soldater, dækker ikke blot Statsministerens, men hele Ministeriets Opfattelse. Meget advarende Ord har lydt, nu sidst fra Kommandør Evers, om den Tilstand, i hvilken vort Forsvar er. Vi gør disse advarende Røster til vore, og vi vil snarest rejse Krav om Ændring og Udbedring af den nuværende Militærordning. Vi vil gøre det paa den Maade, at vi vil søge en Forhandling om Sagen. Jeg har set, at der har været Meddelelser fremme om, at det var et egentligt Militærforslag, vi havde udarbejdet og vilde stille. Jeg har ikke sagt noget i saa Henseende, og vi mener heller ikke, at dette vilde være en fremkommelig Vej, hvis man ønsker Forhandling, hvad vi gør. Vi mener, at intet Spørgsmaal er vigtigere, end at Danmark paa Linie med de andre mindre Lande i Europa, først og fremmest Sverige, gennemfører den Udvidelse af Mandskabsuddannelsen, Tiden saa afgjort kræver. Vi gentager over for Statsministeren, at vi vilde anse det for overmaade lykkeligt, om Spørgsmaalet om Nationens Forsvar blev draget ud af den almindelige politiske Strid, og vi er nu som før parate til at yde vor Medvirksomhed hertil. Vi anser det aktive Forsvarsberedskab for at være grundlæggende, men jeg har ogsaa nogle enkelte Bemærkninger at gøre om Afsløringen angaaende Manglerne ved den civile Befolknings Beskyttelse mod Luftangreb. Vi har allerede stillet vor Forespørgsel til Indenrigsministeren, og mange Dage kan der jo ikke gaa, før Ministeren skal besvare den. Men jeg kan allerede nu sige, at vi ikke mener, Statsministeren har Ret, naar han i Aabningstalen sagde, at alle ansvarlige Faktorer har været parate til Samarbejde og har vist Forstaaelse for rimelige Sikkerhedsforanstaltninger. Vi mener, at Indenrigsministeren ikke har vist denne Forstaaelse, og at de skæbnesvangre Septemberdage afslørede dette.

Vi ønsker i det hele at paakalde Regeringens Ansvar. Vi siger til Regeringen, og først og fremmest til Socialdemokratiet og til de danske Arbejdere: Se, hvorledes man handler i andre Lande! Se til Sverige, hvor en Regering, som ogsaa har en socialdemokratisk Statsminister, har formaaet at hæve Spørgsmaalet om Landets Værn ud af Partipolitikken! Se til Norge, hvorledes Arbejderpartiet handler der! Jeg vil gerne her have Lov til at citere en Artikel fra Martin Tranmæls Blad „Arbejderbladet“ for 29. September i Aar. Det hedder i denne Artikel:

„Vi håper alle, at krisen glir over, så vi kommer ut av den akutte krigsfare,